

gemeldingen fra ministeren foreligger, er Dansk Folkeparti klar til at gå ind i en konstruktiv dialog om hele problemet med skolebøger og pris-sætningen af disse og spørgsmålet om, hvordan vi kan få flere bøger i folkeskolen i stedet for fotokopier.

Når det er sagt, mener jeg imidlertid ikke, at forslaget kan bruges i denne sammenhæng, fordi der ikke er beskrevet nogen økonomiske konsekvenser. Nok skal man have visioner, og det har Dansk Folkeparti så sandelig også, men visioner er svære at realisere, når man ikke har en økonomisk ramme, som sætter tingene i perspektiv, så desværre må Dansk Folkeparti sige nej til Enhedslistens beslutningsforslag.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag om at sikre eleverne et minimum af fysiske, pædagogiske og økonomiske rammer for skolegangen. Det er et forslag, som selv efter vores opfattelse indeholder lige lovlig megen detailstyring, og ikke mindst vil det have store økonomiske konsekvenser, så derfor støtter vi ikke forslaget.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører på området, fru Anne Baastrup, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre følgende:

Med forslaget opstilles en række minimumskrav for elever i folkeskolen. Det drejer sig som allerede nævnt om et maksimalt timetal, det drejer sig om to-lærer-ordninger, det drejer sig om sikkerhed for god kontakt mellem skole og hjem, det drejer sig om sikkerhed for specialundervisning, det drejer sig om sikkerhed for videreuddannelse af lærere, det drejer sig om gunstige fysiske rammer, og det drejer sig om penge til undervisningsmidler osv. Det er alt sammen punkter, som SF støtter, så jeg skal bare meddele, at SF støtter intentionerne i forslagene.

En enkelt ledsagende kommentar: Jeg synes altid, det er meget interessant, at hver gang regeringspartierne og det tredje regeringsparti, Dansk Folkeparti, kommer tæt på substansen i debatten, er man meget optaget af det kommunale selvstyre, vel vidende at man samtidig strammer det kommunale selvstyre så voldsomt, at timetallet i folkeskolen falder.

Kl. 16.00

Så jeg synes, det er ret ansvarsforflygtigende på den måde at påberåbe sig det selvstyre, som her kan anvendes til at gennemføre nedskærin-

ger, oven i købet ret voldsomme nedskæringer, i folkeskolen og oven i købet i en periode, hvor det er vigtigt, at uddannelsesindsatsen er det, der bringer os videre.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre støtter ikke bindende trinmål. Vi støtter heller ikke ideen om, at undervisningsministeren via bekendtgørelse skal styre, hvordan man registrerer elevens fravær fra folkeskolen, eller hvordan man gennemfører en samtale med forældre, som ønsker selv at give deres børn kristendomskundskab.

Vi er med andre ord et parti, som ikke går ind for en central detailstyring af folkeskolen. Vi synes, det er nok, at man sikrer, at der er vejledning og klarhed i den forventning, der er, og at man stiller klare slutmål, som man også måler ved centralt stillede prøver efter 9. klasse.

Dermed også sagt, at vi ikke støtter Enhedslistens forslag, fordi vi ikke mener, at der skal være den sammenhæng at gå ind og lave en yderligere detailstyring af det indholdsmæssige. Så på den måde forsøger vi at lave en sammenhæng i den radikale politik.

Desværre, kan man sige, bliver vi meget forvirrede af behandlingen her i dag. Jeg ville sådan set ønske, at jeg havde haft mulighed for at holde Venstres ordførertale, ikke rettet til Enhedslisten, men rettet til Venstre, for jeg synes, det er helt interessant at høre Venstres retorik om sig selv, det nærmer sig jo det humoristiske.

Lider Venstre virkelig af den forvrængning, at Venstre ikke fører den mest centralistiske skolepolitik i flere generationer? Senest de nævnte forslag om nationale test i trinmålene og som vedtaget i dag bekendtgørelsen om registrering af fravær og håndtering af forældres ønske om selv at give kristendomskundskab.

Det kunne være som sagt af en radikal mod Venstres uddannelsespolitik, der jo netop ikke stoler på de lokale politikere, netop ikke har tillid til, at hverken lærere, forældre eller andre faktisk kan gøre skolelovens formål til virkelighed i det lokale.

Det forekommer helt paradoksalt som også nævnt af SF's stedfortrædende ordfører, at hver gang der kommer noget, som forpligter bare en lille bitte smule, så hæves det lokale selvstyre til skyerne.